

Penges Anvendelse til Rigsdagen. Nu have vi imidlertid faaet at vide af den højtærede Forsvarsminister det, som jeg nok tænkte mig, at det, at de ere foreslaaede anvendte, vil sige, at Officererne have foreslaaet den højtærede Forsvarsminister at anvende Pengene paa denne Maade, og denne har da ogsaa anvendt dem paa den Maade. De ere brugte, uden at Bevillingsmyndigheden har haft det mindste dermed at gøre. Denne Gang har den højtærede Forsvarsminister ikke en Gang dypet sin Pen for at disponere over Statens Midler, thi vi have faaet at vide, at han har givet en mundtlig Besked om, at man kunde bruge disse Penge paa den af Officererne foreslaaede Maade, og saa snart et Ord var undsluppet disse mægtige Læber, kunde man altsaa bruge Statens Midler. Det er en ganske ny forfatningsmæssig Tilstand, vi derved ere komne ind i. Noget saadant har vist aldrig før nogen Minister budt den danske Rigsdag.

Men ikke nok dermed. Fabrikationen gjorde et stort Opsving. I Forsommeren 1905 sluttede den højtærede Forsvarsminister Kontrakt om en meget stor Levering paa 1,200 Rekylgværer med Reservedele og 120,000 Magasiner. Det er en Bestilling, som andrager 702,000 Kroner, og hvorpaa der vel maa kunne forventes en Fortjeneste af henimod et Par Hundrede Tusinde Kroner, hvor meget ved man ikke, men da der paa de andre Leveringer er tjent ca. 25 pCt., maa man vel ogsaa her kunne paaregne godt og vel det samme. Angaaende denne Sag bemærkede den højtærede Forsvarsminister ikke det allerbitterste i Finanslovforslaget, som blev forelagt i Oktober. Allerede i Forsommeren 1905 afsluttede den højtærede Forsvarsminister en Akkord, ifølge hvilken han kunde indse, at han maatte tjene et meget betydeligt Beløb til Staten, det være sig 140—150—180—200 eller 220,000 Kr., i hvert Fald et meget betydeligt Beløb. Men da den højtærede Forsvarsminister Maanedere derefter i Oktober 1905 forelægger sit Budget her for Rigsdagen, findes der ikke Spor af dette paa Budgettet. Man kan ikke deraf se det mindste til, at en saadan Akkord er sluttet, at en saadan Indtægt kunde ventes. Men da Finansudvalget er konstitueret og traadt sammen, kommer saa Forsvarsministeren til dette og giver en Meddelelse til dette? Nej, ikke et eneste Ord, ikke det allerbitterste meddeler han Finansudvalget derom, han forholder sig fuldkommen tavs: Hensigten er klar nok, at anvende disse Penge af egen

Magtfuldkommenhed, akkurat ligesom de andre Penge ere blevne forbrugte. I Virkeligheden er det først den 28. Februar 1906, at vi faa ordentlig Besked om hele dette Forhold. Da har Finansudvalget en Konference med Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren i et Samraad, hvorved der forhandles om Regnskabet for den militære Geværfabrik, og herom hedder det i Finansudvalgets Protokol, at „Ministeren gav en udførlig Redegørelse, som kan dog af Hensyn til Forholdets Beskaffenhed ikke ønskede offentliggjort. Ministeren fremlagde derefter en skriftlig Oversigt, som han udbad sig tilbagesendt, efter at den var benyttet.“ Det er kun denne skriftlige Oversigt, som vi have til Materiale, hvorefter vi kunne bedømme hele denne Affære. Af den fremgik det, at Forsvarsministeren ikke alene havde disponeret over de to Beløb, nemlig de 4,000 Kr., som han havde arvet efter Krigsminister Madsen; eller som rettere sagt den danske Statskasse havde arvet, og de 19,000 Kr., som den højtærede Forsvarsminister selv havde tjent, men tilige, at Forsvarsministeren har truffet Disposition over en ikke ubetydelig Del af den forventede Fortjeneste af den sidste store Bestilling paa 702,000 Kr., idet han til Byggeforanstaltninger og til Anskaffelse af Maskiner har anvendt meget betydelige Beløb. Hvis der her kun var Tale om mindre daglige Driftsudgifter, sulde jeg ikke sige noget, thi det er klar at naar Fabrikens Virksomhed i det hele skal drives — og vi ønske ikke for vor Side, at denne Fabriksvirksomhed sk standses, naar der derved kan tjenes nogle Penge for den danske Statskasse og at foregribe noget i nogen Henseende —, maa ogsaa de daglige Driftsudgifter kunne afholdes. Men naar det drejer sig om saa store Beløb til Driftsudgifter, om der her er Tale om, Udgifter, der løbe sig til 50,000 Kr., ja endog gaa op til 60,000 Kr., havde det ikke været mere et rimeligt, at den højtærede Forsvarsminister havde grebet den første Lejlighed, han overhovedet kunde finde, til at meddele Finansudvalget og derved Rigsdagen, at han havde anvendt disse store Udgifter for saa at vinde Lovgivningsmagtens Tillid deraf. Men det har den højtærede Forsvarsminister ikke gjort. Han har tiet ganske stille dermed, indtil han blev tvungen til at afgive en Erklæring desangaaende.

Sagen kom frem saales, at i sidste Sommer havde det ære Medlem for Københavns Amts 2den Alkreds (K. M.